

Af Oppositionspartiernes Ordførere udtalte *Madsen-Mygdal* paa Venstres Vegne, at der neppe kunde være Tvivl om, at Valutakontorets Tilstedeværelse og Virksomhed har øvet en importhemmende Indflydelse, og at der derigennem er skabt en Bedring med Hensyn til Valutabehovet. Der burde derfor ogsaa efter Venstres Mening gives Valutakontoret noget længere Tid til at vise, »om den stillede Opgave overhovedet kan løses paa en for Erhvervslivet tilfredsstillende Maade, og paa en saadan Maade, at de stillede Formaal naas»; men Lovens Forlængelse skulde dog — navnlig af Hensyn til de frestaaende store Konferencer i Forsommeren — ikke paa dette Omraade udstrækkes udover 3, højst 4 Maaneder, og man ønskede saa megen Forenkling som muligt i Valutakontorets importregulerende Virksomhed. — Hvad de egentlige Valutarestriktioner angaar, kunde Venstre ogsaa, for saa vidt de tjener til at opretholde og støtte Kronkursen, give Tilslutning til deres Forlængelse, men fandt dog ikke, at Forholdene opfordrede til en saa langvarig Forlængelse som foreslaaet, og i een Henseende maatte man tage et bestemt Forbehold. »Jeg sigter her til Bestemmelsen om, at al Handel med fremmed Valuta indenfor Landets Grænser er forbudt, og at den fremmede Valuta skal afleveres til Nationalbanken til den Kurs, som Banken — og det vil i Virkeligheden igen sige Handelsministeren — bestemmer. Denne Bestemmelse . . . er ogsaa ejendommelig derved, at vi her i Landet i Modsætning til andre Lande slet ingen Notering eller Maalestok har for, hvad vor Valuta, den danske Krone, virkelig er værd, og denne Tilstand rummer en overordentlig stor Fare for, at der i Ly af dette kunstige Kursdiktat foregaar en Devaluering af vor Krone, som vi først bliver stillet Ansigt til Ansigt med den Dag, da vi skal stabilisere og vende tilbage til normale Forhold. Jeg tør gaa ud fra, at man fra alle Sider her i Salen vil være enig med mig i, at som Forholdene stiller sig for vort Lands Vedkommende, bør Formaalet med vor Kronopolitik være, at vi i alt væsentligt følger Sterlingens Kurs. . . . Men hvis vi virkelig for Alvor vil bestræbe os for at følge Sterlingværdien, saa kan disse Bestræbelser ikke indskrænkes til, at man hver Dag paa en Tavle paa Børsen skriver Tallet 18,16. Saa let og simpelt er det ikke. Det afgørende er, om vi fører en økonomisk Politik, en Handels- og Bankpolitik, der virkelig underbygger Kronens Paritet med Sterlingen. Den lovbestemte Afleveringspligt og kunstige Kursansættelse burde derfor efter Venstres Mening bringes til Ophør snarest muligt, dog med en vis yderligere, men kortvarig Overgangsfrist; Taleren nævnte i saa Henseende, at han i Rigsdagens Valutaudvalg havde foreslaaet, at Fristen eventuelt blev forlænget til 1. Maj. — Paa en Forespørgsel af Christmas Møller svarede